

*Twenty-Fourth Sunday in Ordinary Time
September 13, 2020*

†Masses for the Week†

Sunday, September 13th

8:30am
10:00am +Jozef
11:30am +Evelin Jazmin Gonzalez– Family
+Lidia Munoz
1:00pm

Monday, September 14th

8:45am +Carlos Sanchez— Rafael & Rafaela

Tuesday, September 15th

8:45am Kristyna Yankowska

Wednesday, September 16th

8:45am +Rosemary Sebamalai Silva– Petra Silva
7:30pm Manuel Caceres

Thursday, September 17th

8:45am +Luis Rodriguez— Parents Rafael & Rafaela

Friday, September 18th

8:45am +Eusebio & Maria Rios— Rafael & Rafaela

Saturday, September 19th

8:45am +Rosemary Sebamalai Silva— Petra Silva
5:00pm +Paul Ciramittara— Mr. & Mrs. Pecoraro

OUR WEEKLY OFFERING

The Weekly Gifts to our Church are as follows:

**September 5th & 6th:
\$2,466**

We would like to thank everyone for their generous support especially through the current situation, we thank you for the love you have towards God and your parish!

Follow us on our Social Media:

Facebook & Instagram:

thescachurch

Generations of Faith

Parish Goal: \$255,000

Pledged: \$388,696

Raised: \$209,586

Annual Catholic Appeal 2020

Parish Goal: \$22,294

Pledged: \$7,869

Raised: \$6,922

PLEASE PRAY FOR THE RECENTLY DECEASED:

Roseanne Pelleigrino, Sabine Lamorte, Maria Eugenia Cabrera
All the deceased in our Parish & their loves ones

PLEASE PRAY FOR THE SICK:

Deacon Gustavo Medina, Lucille Maglione, Sofia Kaplan.
All the sick in our Parish

*Please call the Rectory to place your loved ones on the Deceased or Sick list.
Thank you.*

Twenty-fourth Sunday in Ordinary Time

September 13, 2020

Forgive your neighbor's injustice; then when you pray,
your own sins will be forgiven.

— *Sirach 28:2*

TODAY'S READINGS

First Reading — Remember the commandments and hate not your neighbor (Sirach 27:30 — 28:7).

Psalm — The Lord is kind and merciful, slow to anger, and rich in compassion (Psalm 103).

Second Reading — Whether we live, or whether we die, we do so for the Lord (Romans 14:7-9).

Gospel — Forgive one another from your heart (Matthew 18:21-35).

READINGS FOR THE WEEK

Monday: Nm 21:4b-9; Ps 78:1-2, 34-38; Phil 2:6-11; Jn 3:13-17

Tuesday: 1 Cor 12:12-14, 27-31a; Ps 100:1b-5; Jn 19:25-27

Wednesday: 1 Cor 12:31 — 13:13; Ps 33:2-5, 12, 22; Lk 7:31-35

Thursday: 1 Cor 15:1-11; Ps 118:1b-2, 16ab-17, 28; Lk 7:36-50

Friday: 1 Cor 15:12-20; Ps 17:1bcd, 6-8b, 15; Lk 8:1-3

Saturday: 1 Cor 15:35-37, 42-49; Ps 56:10c-14; Lk 8:4-15

Sunday: Is 55:6-9; Ps 145:2-3, 8-9, 17-18; Phil 1:20c-24, 27a; Mt 20:1-16a

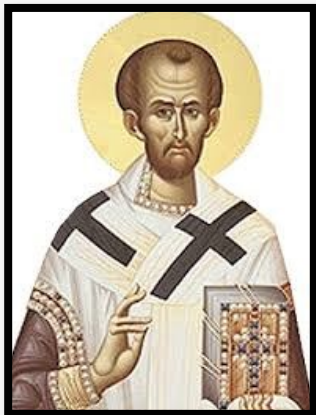
SAINT JOHN CHRYSOSTOM (c. 344-407)

September 13

“Speaking truth to power” may have become just another cliché, but doing precisely that cost John “the Golden Mouth” (*Chrysostom*) his diocese and, after exile and a forced march, his health and life. “Renowned for eloquence, heroic in suffering” (*Sacramentary*), John’s scriptural insights still comfort and challenge. Mystical theologian, he bids Eastern Christians, whose principal Divine Liturgy bears his name, to lift up their hearts to “God ineffable, beyond comprehension, invisible, beyond understanding, existing forever, always the same.” Model pastor, he warns Roman Catholics in the *Liturgy of the Hours* not to neglect God-in-the-flesh: “Would you honor Christ’s body? Do not scorn his nakedness, honoring him here in church with silken robes, while neglecting him cold and naked outside. What use to burden Christ’s altar with golden chalices, while Christ himself starves to death? What use dressing the altar

with gold-woven cloths, while denying the shivering Christ the clothes he needs? Do not adorn the church while ignoring your needy brother: he is the most precious temple of all!” (Saturday, Twenty-first Week in Ordinary Time).

—Peter Scagnelli, Copyright © J. S. Paluch Co.

FORGIVENESS

Nearly ten years before, a son and father had parted ways when the business they shared went bankrupt. The son blamed the father. They did not speak to each other again.

Then the father became seriously ill. The mother called the son and told him he had better come soon. The son walked sheepishly into the hospital room. The father motioned his son to him and whispered: “Did you ever think you could do anything that would keep me from loving you?”

Resentment and anger are foul things, the first reading from Sirach tells us. Remember the last things. Stop hating. Live by the commandments. As St. Paul writes to the Romans, we are to live for the Lord and die for the Lord.

Jesus’ parable in today’s Gospel reminds us of God’s compassion. The immense sin of humanity has been forgiven and stricken from the record. We are to forgive others in the same way.

Copyright © J. S. Paluch Co.

FOOD PANTRY

Our Food Pantry is accepting canned goods and non-perishables. We are also accepting personal hygiene items for men and women, and toiletries. We could also use brown paper or plastic bags for packing the food. Thank you!

*Donations can be dropped
off at Parish Rectory
during Office Hours.*

*If you or anyone you know is in need, please
feel free to contact us to ask for Donations.*

13 WRZEŚNIA 2020

XXIV niedziela zwykła

Msza święta – int. Śp. Jozefa

14 WRZEŚNIA 2020 – Poniedziałek - Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

18 WRZEŚNIA 2020 – Piątek - Święto św. Stanisława Kostki

Ewangelia na niedzielę:

(Mt 18, 21-35)

Piotr podszedł do Jezusa i zapytał: "Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat zawini względem mnie? Czy aż siedem razy?" Jezus mu odrzekł: "Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał się rozliczyć ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby dług w ten sposób odzyskać. Wtedy sługa padł mu do stóp i prosił go: „Panie, okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam”. Pan ulitował się nad owym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwytał go i zaczął dusić, mówiąc: „Oddaj, coś winien!” Jego współsługa padł przed nim i prosił go: „Okaż mi cierpliwość, a oddam tobie”. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wciął go do więzienia, dopóki nie odda długu. Współsłudzy jego, widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło. Wtedy pan jego, wezwawszy go, rzekł mu: „Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosieś. Czyż więc i ty nie powinieś być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?” I uniósłszy się gniewem, pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu nie odda całego długu. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu".

14 WRZEŚNIA 2020 – Poniedziałek - Święto Podwyższenia Krzyża Świętego

14 września 335 r. dokonano konsekracji Bazyliki Zmartwychwstania, którą wybudował cesarz Konstantyn blisko miejsca ukrzyżowania Chrystusa. Od tego czasu Wschód chrześcijański obchodził tego dnia uroczyste święto na cześć Krzyża Zbawiciela.

Krzyż jest miejscem zwycięstwa Chrystusa. Z wysokości Krzyża Jezus pociąga do siebie wszystkich grzeszników (zob. J 12, 32) i objawia im miłość Ojca, który Go posłał. Oddając na nim ostatnie tchnienie, ofiarował się jako żertwa przebłagalna za grzechy całego świata i oddał chwałę Ojcu z wszystkimi, których zbawił.

Krzyż nie jest więc znakiem słabości Jezusa, lecz Jego chwały. Spojrzenie na przybitego Jezusa przynosi uzdrowienie i zbawienie nam, którzy jesteśmy śmiertelnie zatruci jadem świata. Wobec Krzyża nie można przejść obojętnie, bowiem budził on i zawsze budzi niepokój ludzkiego sumienia. Jest znakiem miłości, która się otwiera na każdego człowieka. Jezus, otwierający na Krzyżu swe ramiona, rezygnuje z jakiegokolwiek ochrony, jaką my często roztaczamy wokół siebie. Ten gest jest wzmocniony obrazem otwartego serca, które oddaje do dyspozycji wszystkich to, co najbardziej intymne i osobiste. Jezus na Krzyżu zrezygnował ze swojej siły, by „cicha” moc Boga okazała się silniejsza niż siła wszystkich ludzi i uświadomiła nam, że zawsze do niej będzie należeć ostatnie słowo.

Krzyż jest koniecznym etapem na drodze do chwały. Dlatego Jezus zaprasza nas: Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech mnie naśladuje (Łk 9, 23). Krzyż jest nieustannym wezwaniem, by zaakceptować to, czego doświadczamy każdego dnia. Przypomina nam, że nie wszystko jest dla nas proste, jak sobie zaplanujemy. Musimy się więc pogodzić z codziennymi utrudnieniami i tym, co krzyżuje nasze plany. Dla osoby cierpiącej Krzyż jest pocieszeniem, przypomina, że nie jest ona w swym cierpieniu sama, ale Ktoś idzie z nią w najgłębszą ciemność aż do samotności i opuszczenia, aż po największą niemoc śmierci.

Krzyż zmusza nas, byśmy zastanowili się nad sobą. Każe nam szukać odpowiedzi na pytanie: Kim jesteśmy? Obraz Krzyża towarzyszy nam wszędzie i przybliża do prawdziwego człowieczeństwa. Nie pozwala, byśmy w przekonaniu o własnej wielkości uciekli od prawdy o naszym życiu. Ukazuje on naszą ograniczoność i ukierunkowanie na śmierć. I jedynie ten, kto gotów jest przyjąć śmierć, staje się prawdziwie człowiekiem.

Akceptacja Krzyża przejawia się w spokojnej, milczącej i opanowanej postawie wobec życia. Człowiek, przyjmując Krzyż, przyjmuje niepowodzenia, ma odwagę przyjąć siebie takiego, jaki jest. Krzyż wyzwala go od samego siebie, wyjawia mu prawdę, od której ucieka. Znoszona z wiarą choroba jest posłuszeństwem Bogu i twórczą gotowością, staje się dla nas objawieniem odkupienia i w radykalny sposób przemienia nasze życie. Akceptacja cierpienia jest jednocześnie drogą do wyzwolenia się z niego. Wielu ludzi cierpi dzisiaj na nerwice, bo nie przyjmują Krzyża, nie chcą przyjąć prawdy o sobie.

W chrześcijaństwie wpisany jest Krzyż i jest on znakiem tożsamości każdego z nas, jest naszym znakiem rozpoznawczym. Chrześcijanie mają w nim swoje korzenie, ale nie utożsamiają go z cierpiętnictwem. Krzyż wskazuje na głęboki sens cierpienia i otwiera człowieka na misterium samego Boga. Jest bramą, wprowadzającą w Boże życie i nasze zbawienie. Krzyż jest znakiem solidarności Boga z cierpiącym człowiekiem.

Przyjęcie Krzyża przynosi owoce wewnętrznej przemiany, dodaje człowiekowi sił do owocnej pokuty i nawrócenia. Krzyż jest proklamacją życia, nadziei, chrześcijańskiego optymizmu i wolności. Zapowiada radość Zmartwychwstania, której nie stłumi już żadna ziemską moc zła i nie zaciemni panowanie grzechu. Cierpienie ludzkie odniesione do cierpienia Jezusa zwiastuje radość wieczną, nie odniesione do Niego staje się rozpaczą, która nigdy się nie skończy. Krzyż demaskuje wszelką pozorną radość.

Krzyż jest znakiem Miłości, która choć nie jest kochana, nie zna granic. Miarą bowiem miłości jest miłość bez granic. Nawet śmierć jej nie kończy. Krzyż Chrystusa pyta nas o miłość, o nasze chrześcijaństwo. Zaprasza, byśmy przyszli do Niego ze swoim cierpieniem, spowodowanym zranieniem przez innych, różnego rodzaju prześladowaniem, ubóstwem, bezdomnością, bezrobociem, pokrzywdzeniem przez los. U stóp Krzyża znajdziemy wszystko.

Vigésimo Cuarto Domingo del Tiempo Ordinario

13 de septiembre de 2020

Perdona la ofensa a tu prójimo,
y así, cuando pidas perdón se te perdonarán tus pecados.

— *Eclesiástico 28:2*

LECTURAS DE HOY

Primera lectura — No podemos fomentar el rencor y esperar que se nos perdonen nuestros pecados (Eclesiástico 27:30 — 28:7).

Salmo — El Señor es bondadoso y misericordioso, lento a la ira y rico en compasión (Salmo 103(102)).

Segunda lectura — Ya sea que vivamos o muramos, lo hacemos en Cristo (Romanos 14:7-9).

Evangelio — Jesús dice que debemos perdonar no sólo siete veces sino setenta veces siete veces (Mateo 18:21-35).

LECTURAS DE LA SEMANA

Lunes: Nm 21:4b-9; Sal 78 (77):1-2, 34-38; Flm 2:6-11; Jn 3:13-17

Martes: 1 Cor 12:12-14, 27-31a; Sal 100 (99):1b-5; Jn 19:25-27

Miércoles: 1 Cor 12:31 — 13:13; Sal 33 (32):2-5, 12, 22; Lc 7:31-35

Jueves: 1 Cor 15:1-11; Sal 118 (117):1b-2, 16ab-17, 28; Lc 7:36-50

Viernes: 1 Cor 15:12-20; Sal 17 (16):1bcd, 6-8b, 15; Lc 8:1-3

Sábado: 1 Cor 15:35-37, 42-49; Sal 56 (55):10c-14; Lc 8:4-15

Domingo: Is 55:6-9; Sal 145 (144):2-3, 8-9, 17-18; Flm 1:20c-24, 27a; Mt 20:1-16a

PERDÓN

Unos diez años antes, un padre e hijo se distanciaron cuando el negocio en el que eran socios se fue a bancarrota. El hijo culpó al padre. No se hablaron más.

Entonces el padre se puso gravemente enfermo. La madre llamó al hijo y le dijo que viniera a verlo pronto. El hijo entró con vergüenza a su habitación en el hospital. El padre hizo un gesto para que se acercara y susurró: “¿Acaso pensaste que podrías hacer algo que me hiciera dejar de amarte?”

El rencor y la cólera son abominables, nos dice la primera lectura de Sirácide. Piensa en tu fin. Deja de odiar. Vive conforme a los mandamientos. Como escribe san Pablo en Romanos, para el Señor vivimos y para el Señor morimos.

Sin embargo, la parábola de Jesús en el Evangelio de hoy nos recuerda la compasión de Dios. El inmenso pecado de la humanidad ha sido perdonado y borrado del libro. Tenemos que perdonar a otros de igual manera.

Copyright © J. S. Paluch Co.

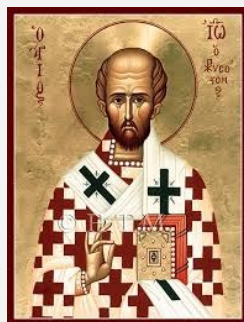
SANTOS CORNELIO (año 253) Y CIPRIANO (año 258)

16 de septiembre

Cornelio era un ciudadano romano que sucedió a san Fabián en el papado, luego de 14 meses sin obispo. El candidato que aspiraba al cargo le creó serios problemas, pues calificó de ilegítima la elección papal de Cornelio. Además, se oponía a que se recibiera en la Iglesia a los apóstatas, mientras que el Papa Cornelio sostenía que sí, que podían ser readmitidos luego de una penitencia. En el 253 se declaró una persecución contra los cristianos y Cornelio fue desterrado sufriendo el cautiverio y posteriormente la decapitación.

Durante su destierro recibió una carta del obispo Cipriano, quien le felicitaba por sufrir en nombre de Cristo. Este obispo se había convertido a los 45 años al cristianismo, renunciando a su vida placentera y abrazando no sólo el Evangelio, sino también a los

autores cristianos, entre ellos a Tertuliano, quien le influyó notablemente. Gracias a su conocimiento de oratoria y retórica impulsó enormemente el cristianismo en África. Como obispo, fue firme y caritativo, enfrentó la persecución y fue decapitado. Ambos, Cipriano y Cornelio son recordados en la Plegaria Eucarística I del Rito Romano.

—Miguel Arias, Copyright © J. S. Paluch Co.

DESPENSA DE ALIMENTOS

Nuestra despensa de alimentos está aceptando productos enlatados y no perecederos. También estamos aceptando artículos de higiene personal para hombres y mujeres, y artículos de aseo. También podríamos bolsas de plástico para empacar los alimentos. ¡Gracias!

Las donaciones se pueden dejar en la Rectoría de la Parroquia durante las horas de oficina.

Si usted o alguien que conoce está en necesidad, no dude en contactarnos para solicitar donaciones.